

Werkverslag Esther de Vegt - seizoen 2022/2023

"Hoe lang heb je dat pak nou al?" vroeg mijn moeder me. Vlak nadat ik mijn contract in Vries had ondertekend, kocht ik een 'preekpak'. Dat is al ruim 6,5 jaar geleden en het pak zit me nog steeds goed.

Dat geldt ook voor mijn werk in de gemeente in Vries; het zit me nog goed en ik zit er nog goed. Ik heb een fijn werkseizoen achter de rug, waarvan ik in dit schrijven verslag doe.

Primaire nascholing

Een groot deel van het afgelopen jaar werd in beslag genomen door de primaire nascholing voor kerkelijk werkers, een verplicht onderdeel.

5 x 2 dagen verblijven op Nieuw Hydepark in Doorn, met vakinhoudelijke colleges en intervisie.

In maart gaf ik hierover al een korte presentatie in de kerkenraadsvergadering.

Het voert te ver om van de hele nascholing uitgebreid verslag te doen, maar ik wil wel een paar inzichten delen die ook op het werken in Vries van toepassing zijn.

Mijn hoofdvraag was 'hoe kom ik in de gemeente waar ik nu werk het best tot bloei?'

Daaronder ligt de vraag naar mijn roeping; waar en op welke manier voel ik mij geroepen?

Op mijn gevoel mag ik meer gaan varen. Noem het intuïtie, noem het de Geest, of misschien is het wel allebei en horen die twee bij elkaar.

Als mijn hart ergens sneller van gaat kloppen, is dat een signaal dat er iets belangrijk voor me is. Het vraagt wat meer durf en lef, bijvoorbeeld in het vormgeven van een viering.

Ik ben gegroeid en voel me sterker en zelfverzekerder. Het is wel comfortabel om op een collega te kunnen leunen, om af en toe gewoon opzij te kijken als ik een antwoord niet weet. Maar ik heb ook geleerd dat als hij er niet is, mensen op mij vertrouwen en ik heus wel in staat ben om een antwoord te vinden. En als dat antwoord niet direct komt, is dat ook niet erg. Dan kan ik er nog wat langer over nadenken.

Ik heb gemerkt hoe fijn ik het vind om met collega's uit te wisselen en elkaar op te bouwen in het mooie en complexe werk dat we doen. Dus mijn deelname aan mijn intervisiegroep ga ik zeker voortzetten.

Ik wil me sterk maken voor de positie van kerkelijk werkers in de toekomst. Ik geloof dat ik daar een deel van mijn roeping gevonden heb. Gedurende de nascholing groeide mijn zelfvertrouwen dat ik hiervoor geschikt ben. Geschikt om mijn vakgroep te vertegenwoordigen, onze belangen te behartigen en op een doordachte manier te verwoorden en te bevragen wat belangrijk is voor onze (professionele) toekomst. Vanaf april doe ik daarom mee in de werkgroep beroepbaarheid, een van de werkgroepen die van de landelijke kerk de opdracht heeft gekregen om nieuw beleid vorm te geven rondom de werkers in de kerk die we in de toekomst nodig hebben.

Dit is een betaalde functie voor de duur van een jaar, die ik goed naast mijn andere werkzaamheden kan uitvoeren.

Pastoraat

Er was niet veel crisispastoraat het afgelopen jaar en dan merk ik dat het aantal bezoeken wat terugloopt ten opzichte van vorig jaar (58 het afgelopen jaar). Ik zie het ook bij collega's, dat de focus meer verschuift naar andere taken in de gemeente, bijvoorbeeld op het gebied van gemeenteopbouw.

Ik moet er wel voor waken dat de balans goed blijft en dat ik oog houd voor wat er nodig is aan pastoraat. Het afgelopen jaar heb ik daar soms mensen in teleurgesteld, dat was een pijnlijke maar goede les en iets waar ik voor zal waken in de toekomst.

Twee keer mocht ik de uitvaartdienst van een gemeentelid verzorgen. Ik vind het fijn om te merken dat de families doorgaans blij zijn met de manier waarop ik ze begeleid, in de gesprekken en de voorbereiding van de dienst.

Hier kom ik als persoon en als professional tot mijn recht.

Toerustingsavond

In januari was er voor de mensen die actief zijn in het pastoraat een toerustingsavond over het thema dementie. Dit heb ik voorbereid in samenwerking met Fred Kooger. Hij vertelde vanuit zijn expertise over (professionele) omgang met demente ouderen. Ik kon vanuit mijn werk als geestelijk verzorger mijn kennis en ervaring delen.

De opkomst was goed en het was een waardevolle avond, die een interactief karakter had. De mensen die er waren hebben nieuwe dingen geleerd en handvatten gekregen om mee te nemen in het pastoraat.

Ik vond het heel fijn om te delen wat ik in de loop van de jaren geleerd heb. Het was al even geleden dat ik op zo'n manier kennis had overgebracht, dus het was ook weer een goede oefening in voor een groep staan en ze iets leren. Het lijkt me goed om hier in de toekomst meer mogelijkheden voor te benutten.

Op deze plek past ook een woord van dank aan al die mensen die zich inzetten voor het pastoraat, op welke manier dan ook. Jullie zijn echt belangrijk en hard nodig.

Kerkdiensten

12 x ging ik voor in Vries op een zondag, inclusief de feestdagen. Ik heb er veel plezier in, vooral als in een dienst tot uiting komt wat ik van tevoren in m'n hoofd heb gehad, qua samenhang tussen gesproken en gezongen teksten en de stilte. Hoewel ik soms kan genieten van een bombastisch lied in een dienst, hou ik ook van de verstillings van een mooie psalm. Ik heb het idee dat ik daar in Vries wel wat mee kan spelen door te zoeken naar een mooie mix.

Daarnaast was ik bij de meeste van de vespers en de diensten in de paascyclus. Ik benoem hieronder een paar bijzondere vieringen.

Kerst

Met een gemeentelid in de rol van Maria, Bert als interviewer en muzikale medewerking van een aantal gasten, mooie muziek en een goed verhaal, was dit voor mij een ultieme kerstviering. Alles kwam zo mooi samen. Dit zijn de kersen op de taart voor mij als kerkelijk werker.

Palmpasen

Dit jaar was ik aan de beurt om het verhaal van Palmpasen te vertellen tijdens de jaarlijkse optocht met

palmpasenstokken door het dorp.

Met mijn eigen zoon als 'assistent' vertelde ik met veel plezier op een beeldende manier het bijbelse verhaal aan een bomvolle kerk met (groot)ouders en kinderen. Een mooie traditie!

Pasen

Wat fijn om weer goed bezochte vespers te kunnen vieren. We moesten vaker wel dan niet extra stoelen bijschuiven. Mooi dat in een wereld die soms best vol herrie kan zijn, zulke verstilde momenten in de kerk een plaats mogen hebben.

De paascyclus weer volop meebeleven vond ik weer erg verrijkend voor mezelf en de gemeente. De paaswake vind ik een heilig hoogtepunt in het kerkelijk jaar.

De paasdienst was weer een fijne gezinsdienst (mijn dochter van 10 vond het 'toneelstukje' het allerleukst).

Kliederkerk

Afgelopen seizoen hebben we twee keer samen Kliederkerk gevierd. We hebben ervoor gekozen om het bij deze naam te houden, omdat een naam soms ook de tijd moet krijgen om ingeburgerd te raken en we hiermee deel uitmaken van een landelijke beweging.

De eerste was in november met het thema Schepping. Omdat het de 1e zondag van de maand was, zat de kerk goed gevuld met t.o.v. reguliere zondagen veel jonge gezinnen.

Het was een fijn samenzijn met mooie ontdekkingen en gesprekken. En natuurlijk de pannenkoeken tijdens de maaltijd! Fijn om te merken dat mensen die zich misschien niet zo thuis voelen bij een Kliederkerk, toch hun steentje willen bijdragen door voor het eten te zorgen. Ook dat is samen gemeente zijn.

De tweede was in juni, rond het thema 'maaltijden in de bijbel'. Het was ook vaderdag en misschien mede daarom een minder hoge opkomst dan de vorige keer, maar toch nog een mooie club bij elkaar.

Een kritiekpunt bij deze was dat de viering te lang duurde. Dat vond ik zelf ook, dus daar letten we de volgende keer op.

Ook deze keer waren de reacties overwegend positief. Mensen geven toe dat ze er even aan moesten wennen, maar vinden het nu een fijne, andere manier van met elkaar het geloof beleven.

Het heeft ook raakvlakken met pastoraat, omdat mensen met elkaar delen wat ze bezighoudt en er zo voor elkaar kunnen zijn.

Als gastvoorganger ging ik voor in Witharen, Hoozevee (3 x, waarvan 2 in een verpleeghuis), Bergentheim, Rolde, Vledder en Alteveer.

Jeugd

Komend seizoen blijft er nog maar één kind over dat naar de kindernevendienst gaat.

Met de jeugdleiding hebben we besloten om ons meer te richten op een maandelijks jeugdkerk voor de middelbare scholieren. Het idee is om dan meer thematisch te gaan werken, zodat we kunnen inspelen op wat de jongeren bezighoudt.

Hoewel de groep jeugdleiding klein is, zijn ze allemaal erg betrokken en toegewijd om er voor de jongeren die er zijn in de kerk een veilige plek te creëren.

Jeugdpastoraat

Ik had al eerder dit seizoen het plan om een huiswerkcafé voor jongeren van het VO op te zetten.

Dat is door gebrek aan tijd niet gelukt, maar in principe staat alles hiervoor in de startblokken en kan

ik daar komend seizoen mee aan de slag. Het lijkt ons een goede en passende vorm van laagdrempelig jeugdpastoraat.

Paaschallenge

De paaschallenge van de landelijke kerk was dit jaar iets minder spectaculair dan vorig jaar, maar desondanks een mooie manier om met de jongeren het paasverhaal te beleven op een manier die bij hen past.

Gemeenteopbouw

Bert en ik organiseerden een avond rond het thema 'Aan tafel', waarbij we daadwerkelijk bij elkaar aan tafel gingen. Heel leuk om eens bij mensen thuis te komen waar je anders niet zo snel komt. Het concept met gespreksvragen en een gezamenlijk toetje in het Ontmoetingshuis was een succes.

Waar ik echt de kracht van gemeentezijn op z'n sterkst zag, was bij de noodopvang die samen met INLIA werd ingericht in het Ontmoetingshuis, om te voorkomen dat er mensen buiten moesten slapen bij Ter Apel. Ongelooflijk hoeveel mensen zich zo snel hebben ingezet om onze gasten een veilig, tijdelijk onderkomen te bieden. Omzien naar elkaar ten voeten uit.

Tot slot

Elk jaar denk ik na het schrijven van mijn werkverslag 'wat heb ik weer veel gedaan'.

Ik kijk er al met al goed op terug, met wat aandachtspunten om mee te nemen naar volgend seizoen. Ik kijk ernaar uit om verder aan het werk te gaan met vertrouwde en nieuwe dingen.

En misschien wel met een nieuw pak aan.

*In het begin was het Woord,
het Woord was bij God
en het Woord was God.*

Esther de Vegt – augustus 2023